

Kam se v Česku vypravit za cyklistickými zážitky, co je na pomyslné mapě republiky nového? IN magazín přináší několik tipů, které mapují 10 hlavních cyklooblastí Čech a Moravy. A protože státní hranice jsou dnes jen o málo více než pouhými čarami na mapě, nahlédneme na skok i k sousedům.

Západní Čechy Hlavně po silnicích

Řídké osídlení, opuštěné silničky a daleké obzory – v kraji mezi Plzní a německou hranicí si přijdou na své hlavně „silničáři“, ale ani trekové či horské kolo sem nepovezete zbytečně. Důležitou cyklistickou linii představuje dálková cyklotrasa č. 36, probíhající od severu k jihu Českým lesem podél ně-

Co si vzít s sebou

Na kole více než jinde platí zlaté pravidlo: čím méně, tím lépe. Netahejte s sebou zbytečnosti – až přijde pátý či desátý kopec, budete proklínat každý zbytečný gram. Seznam „nezbytností“, který zde uvádíme, platí pro polodenní až jednodenní výlety v podmínkách České republiky v jarním, letním a podzimním období.

- **Lahev s tekutinou** (pomineme-li energetické nápoje, vhodný je např. ředěný džus) berte vždy, pokud vyjždíte na delší než hodinový výlet.
- **Jídlo** omezte na energetickou tyčinku či banán – k nejbližší hospodě či obchodu to zřídka budete mít více než 10 minut jízdy.
- **Náhradní oblečení:** sledujte předem předpověď počasí. Pokud je stabilní a nevyjždíte příliš brzy ráno, kdy bývá chladněji, nemá smysl s sebou vozit nic. Při proměnlivé či mírně deštivé předpovědi zvažte cyklistickou pláštěnku. Pokud vyjedete příliš „navlečení“, pamaťte, že nadbytečný oděv budete muset na kolo také nějak připevnit – třeba pod sedlo.
- **Peníze, doklady a spol.:** stačí vám papírové bankovky, není důvod vozit celou peněženku. Občanský průkaz byste sice de jure mít měli stále, ale nepohybujete-li se zrovna kolem hranic, obejdete se bez něj. Mobilní telefon? Pokud zrovna v to dané odpoledne neočekáváte hovor, který má změnit váš život, nebo pokud se během cesty nepotřebujete domluvit s přáteli na srazu, bude jen zbytečnou zátěží.
- **Náhradní duše či lepení:** vozte jedno nebo druhé, dva defekty na jedné vyjíždce jsou extrémně nepravděpodobné. Nezbytností je ruční hustilka.
- **Nářadí a spol.:** nezapomeňte malé plastické „montajzny“, pomocí kterých v případě defektu sundáte plášť (důležité hlavně u silničních kol). Pokud se vám cestou na kole něco pokazí, nářadí typu kleště a spol. si nejspíš dokážete vypůjčit v nejbližší vesnici.

FOTO: ŠTEPÁN VÍTEK

mecké hranice. Českoselská magistrála má průměrně obtížný profil – nečekejte polabskou rovinu, ale až na výjimky ani drastické kopce. Nastoupit na ni můžete třeba od železniční stanice v Chebu a putování ukončit v Domažlicích; taková trasa měří něco přes 100 km a dá se zvládnout za víkend. Vedle požitku z krásné přírody vás možná přimějí k zamyšlení ruiny zaniklých vesnic (za všechny uvádíme Pleš na malebné planině jižně od Rozvadova), romantické duše ocení rozlehlé lesy, kde lidská přítomnost zůstává minimální.

Krátký přejezd na německou stranu hranice nechá vyniknout kontrastu dvou světů: zatímco české příhraničí zůstává vyhlazené, v Německu sahá osídlení až na samou hranici. Přejet k sousedům se dá třeba na Mýtíně/Neualbenreuthu (asi 10 km jižně od Chebu), zpět do Česka v Mähringu/Broumově.

Šumava Cyklistický ráj

Vrcholová část Šumavy patří k „nejplacatějším“ pohorím Česka (odborník by řekl: jedná se o vyzdvíženou parovinu), a nejen pro-

to se mezi cyklisty těší velké oblibě. Šumavským specifickým je poměrně hustá síť cyklotras v dřívě zakázaném pásmu podél státní hranice: dnes se tu můžete na kole prohánět po stovkách kilometrů asfaltových silniček podél bývalé železné opony, kam ani dnes auta nesmějí. Cyklistický ráj! Pozor jen na řídkou síť občerstvoven a poměrně značné vzdálenosti mezi civilizovanými sídlí.

Výborným nástupním místem je obec Modrava na horní Vydře, odkud se rozbíhá většina cyklotras do pohraničních lesů. Lehčí varianty, vhodné i pro rodiny, vedou podle potoků: proti proudu Modravského potoka na Březník a zpět třeba přes Filipovu Huť, nebo podél Roklanského potoka na Javoří Pílu. Kdo hledá trasu prakticky bez převýšení, může roztočit pedály podél Vchynicko-temovského kanálu na Srní (cesta vede zčásti po šotolině). Energičtější cyklisté vyjedou až k rozhledně na Poledníku (1315 m) a opravdoví vrchaři-silničáři by si neměli nechat ujít pověstné „Svojše“ – totiž dlouhé a místy dosti prudké stoupání od řeky Otavy přes osadu Svojše až nahoru na Zhůří. Musíte překonat 550 m převýšení, a pokud to dokážete, odměnou vám budiž překrásný výhled po centrální Šumavě, korunovaný typickým dvojvrcholcem Roklanu (1453 m).